

KURIER CZĘSTOCHOWSKI

Nr 127

Wydawnictwo i Redakcja „Kurier Częstochowski”
Częstochowa, Adol. Hitler Allee 52. Tel. 22-45 i 22-49
Konto pocztowo-celowe: Warszawa 654.
Dla ogłoszeń obowiązuje cennik Nr. 1.

Częstochowa, środa 31 maja 1944 r.

Wzrostła szóstka razy za tydzień. Abonament msa.
sleczny wynosił 6.— (prócz tego porto 72 gr.)
Zamówienia przyjmowane są przez wszystkie
Urzędy Pocztowe w Gos. Gub.

Rok VI.

USA straciły już milion ludzi na Oceanie Spokojnym

SZANGHAI, 30 maja. — „Ogólne straty amerykańskich sił zbrojnych w zabitych i rannych od chwili wybuchu wojny do dnia 15 maja b. r. wynoszą, według ostrożnych obliczeń, przeszło milion oficerów i szeregowych” oświadcza oficjalny komunikat biura prasowego floty japońskiej na wodach chińskich, ogłoszony z okazji dnia floty japońskiej.

Do jakiego stopnia obliczenie to jest przez prowadzone umiarkowanie i ostrożnie wynika z faktu, że przy zatopionych okrętach brano jako normę strat nie powszechnie przyjętą cyfrę 80 proc. lecz tylko 30 proc. Wynika z tego, że ilość jednego miliona jest raczej zbyt niska, niż za wysoka, a mimo tego należy ją uważać jako minimum.

Również inne obliczenia opierają się na podobne ostrożnych ocenach. Według tych obliczeń flota amerykańska straciła ogółem 300.000, a amerykańska armia lądowa przy operacjach ładowania około 100.000 zabitych. Ponadto ilość rannych wynosi przeważnie dwukrotną ilość zabitych, przeto należy, stwierdzić, że armia i flota amerykańska straciła co najmniej milion ludzi na oceanie Spokojnym.

W porównaniu z tym, Amerykanie ogłosili dotychczas śmiesznie małe częstotowe cyfry strat. Cały świat wie jednak, a potwierdzają to ostatnio, nadeszłe głosy z samych Stanów Zjednoczonych, że oficjalne dane amerykańskie nie tylko są pełne przekreślenia, ale także w większości wypadków zupełnie fałszywe, a to celem zatajenia wobec narodu amerykańskiego, podszeptanego przez Roosevelta do wojny, wysokości prawdziwych strat i bałamucenia go pod każdym innym względem.

Ogłoszone w tym samym komunikacie zestawienia faktycznych strat Amerykanów w okrętach i samolotach na Oceanie Spokojnym, stanowiące wspaniałą bilans sukcesów japońskich, przedstawia się następująco:

Zatopiono: 18 okrętów liniowych, 28 lotniskowców, 100 krążowników, 81 kontrtorpedowców, 183 łodzi podwodnych, 180 innych okrętów wojennych.

Uszkodzono: 17 okrętów liniowych, 16 lotniskowców, 58 krążowników, 54 kontrtorpedowców, 62 łodzie podwodne, 56 innych okrętów wojennych.

Ponadto zatopiono lub uszkodzono 710 transportowców, zestrzelono 7913 samolotów, a 1750 samolotów zniszczono.

Punkty ciężkości walk we Włoszech

BERLIN, 30 maja. — Agencja „Telepress” dowiaduje się z dobrze poinformowanego źródła następujących szczegółów o walkach we Włoszech:

We Włoszech punkty ciężkości działań bojowych koncentrowały się w dalszym ciągu na zachodnim skrzydle całego frontu wypadowego, gdzie rozwinięły się żaźnię walki, szczególnie w rejonie na południowy wschód od Valmontone.

Formacje piechoty i czołgów amerykańskich, które przed kilku dniami dokonały tu głębokiego włamania, usiłowały wznosić ponownie skoncentrowanymi siłami przedrzeć się do miejscowości Valmontone. Ataki ich jednak tak skutecznie odporowano energicznie przeprowadzonymi przeciw wypadami, że wśród ciężkich strat Amerykanie byli zmuszeni wycofać się do swych pozycji wyjściowych. Piechota niemiecka, która wzięła tu na siebie obronę, zwięzła rejon włamania i zręcznymi manewrami zaryglowała go tak skutecznie, że cała amerykańska grupa atakująca została wielokrotnie pozbawiona swobody poruszeń.

Na środkowym odcinku sektora wypadowego, sięgającego mniej więcej do Ceprano, Amerykanie tylko z wahaniem postępowali w ślad za poruszeniami niemieckimi ku skróconym liniom, znajdującym się w górach. Zapory minowe i inne środki bojowe uniemożliwiały, zarówno Amerykanom, jak i dwóm innym nieamerykańskim dywizjom, walczącym w ich szeregach, skoncentrowanie znaczniejszych sił do ataków frontowych na niemieckie ubezpieczenia przedpolowe.

Drugi punkt ciężkości znajdował się w rejonie pomiędzy Castro dei Volsci a Ceprano. Tutaj Amerykanie zebraли nie mniej jak 400 czołgów do zwartego ataku w dolinie rzeki Liri. Wobec skutecznego ognia obronnego broni przeciwpancernej zdołali oni zyskać na terenie zaledwo kilka kilometrów i musieli zadowolić się obsadzeniem w godzinach wieczornych gruzów miejscowości Ceprano, która jeszcze w sobotę planowo opanowali główne siły niemieckiej obrony. 61 czołgów zniszczono z całą pewnością.

Opinia hiszpańska

MADRYT, 30 maja. — W kołach wojskowych Madrytu panuje opinia, znajdująca również odzwierciedlenie w komentarzach prasy, że Anglo-Amerykanie nie mają żadnego prawa do chępcenia się swoimi sukcesami we Włoszech.

„Niemcy nie sągają bynajmniej swoich wojsk z frontu wschodniego lub z frontu atlantyckiego, do czego chętnie chętnieby doprowadzić przeciwnik, gdyż wojna nie rozstrzygnie się we Włoszech”, pisze dziennik „Ya”.

Duch bojowy i doświadczenie wojsk niemieckich stanowi równowartość wielu dywizji. Dzięki temu staje się zrozumiałym dlaczego Anglo-Amerykanie od szeregu miesięcy czynią wielkie wysiłki, aby posunąć się o kilka kilometrów. Taka opinia wyraża dziennik „Puebala”. „Opór niemiecki nie osłabł, lecz na nowożytych pozycjach jeszcze się wzmacniał”.

Demonstracja polityczna na Kremlu

Stalin przyjął oficjalnie grupę komunistów narodowości polskiej

SZTOKHOLM, 30 maja. — W ramach podjętych przez Związek Sowiecki od szeregu miesięcy wysiłków, przy użyciu najróżnorodniejszych metod, w kierunku uprawiania dywersji politycznej wśród Polaków, zarówno w Anglii jak i w Ameryce, aby przy wykorzystaniu podnieconych dyskusji w obozie emigrantów polskich przygotować grunt dla aneksji obszaru byłej Republiki Polskiej przez Związek Sowiecki przed kilku dniami Stalin zainscenizował na Kremlu w Moskwie demonstrację polityczną pierwszej klasy.

Mianowicie w obecności Molotowa i słynnej agitatorce komunistycznej Wandy Wasilewskiej Stalin przyjął grupę komunistów narodowości polskiej, która pod przewodnictwem nikomu dotychczas nieznanego o bistości nazwiskiem Maracki złożyła wobec dyktatora z Kremlu szereg deklaracji. W deklaracjach tych stwierdzono m. in. że polski rząd emigracyjny w Londynie nie jest upoważniony do przemawiania w imię niu narodu polskiego. Przy tej sposobności grupa komunistów polskich złożyła na ręce Stalina prośbę utworzenia w Moskwie organizacji, mającej na celu „mobilizację Polaków”. Podkreślono przy tym z naciskiem, że polski rząd emigracyjny okazał się pod każdym względem nieudolny i po-

Heraide w dniu święta floty

„Japonia wyjdzie z wojny zwycięsko” TOKIO, 30 maja. — „Japonia wyjdzie z tej wojny zwycięsko, gdyż zdobyła panowanie na morzu i w powietrzu i coraz szybciej zbliża się do celu, o który walczy” — tak oświadczył poprzedni rzecznik marynarki cesarskiej, a obecny attaché marynarki przy ambasadzie na wyspach Filipińskich, Heraide, w przemówieniu, wygłoszonym z okazji japońskiego święta floty. „Nasze siły morskie — dodał on — które otrzymują ciągle nowe posiłki z frontu ocyzycznego, są każdej chwili gotowe zmierzyć się z nieprzyjacielem i zniszczyć go”. Duch japoński w chwilach decydujących zawsze pokonywał nieprzyjaciela. Wreszcie potrzebne jest do uzyskania zwycięstwa odpowiednie wyszkolenie, które jest dziś tak samo pełne rygoru, jak i poprzednio.

Heraide wskazał na bezcelowość anglo-amerykańskich przewrótów na Wielką Azję Wschodnią i podkreślił, że mimo wymownej wykładni prezydenta Roosevelta, który Amerykanów wciągnął bezcelowo w tę wojnę, taktyka skakania z wyspy na wyspę na Oceanie Spokojnym kosztuje wiele ofiar życia ludzkiego, które nie stoją w żadnym stosunku do zdobytych korzyści. Kiedy flota japońska przystąpi do akcji — zakończył Heraide — „wówczas nieprzyjaciel pozna dopiero nieporównaną siłę floty japońskiej”.

Führer przyjął ambasada. Oshime

Z GŁÓWNEJ KWATERY FÜHRERA, 30 maja. — W sobotę przyjął Führer ambasadora cesarsko-japońskiego Oshime, esalem dłuższej wymiany zdań na temat zagadnień aktualnych, dotyczących współpracy niemiecko-japońskiej, odnośnie do prowadzenia wojny przez oba te narody. W konferencji w Führer wziął udział minister spraw zagranicznych Rzeszy von Ribbentrop, który ponadto jeszcze odbył dłuższą, serdeczną rozmowę z ambasadorem Oshime.

Fiński komunikat wojenny

HELSINKI, 30 maja. — Fiński komunikat wojenny z niedzieli brzmi: „We wschodniej części przemyku Anuus odparto atak nieprzyjacielski, wykonany w sile jednej kompanii. Nieprzyjaciel poniósł poważne straty.

Na przemyku Maasselak patrole nieprzyjacielskie zaatakowały pozycje nasze w dwóch punktach. Atak ten partopy był przez silny ogień artylerii i granatów. Odparto go przy znacznych stratach po stronie nieprzyjaciela.

Z innych frontów lądowych nie ma raportów, godnych uwagi.

Na jeziorze Ladoga nieprzyjacieli ostrzeliwali nasze wyrzeby przy pomocy dwóch lekkich statków. Pod działaniem ognia obronnego naszych baterii przybrzeżnych wspomniane statki nieprzyjacielskie wycofały się pod ochroną sztucznej mgły.

Na przemyku Karelskim zestrzelono dwa samoloty bojowe, a w środkowej części Zatoki Fińskiej jeden nieprzyjacielski samolot bombowy nurkujący.

Bilans jednego dnia

VICHY, 30 maja. — Tysiąc zabitych i trzy tysiące rannych — oto liczba ofiar, spowodowanych wśród Francuskiej ludności cywilnej w ciągu jednego dnia przez anglo-amerykański terror lotniczy, według pobieżnego tylko stwierdzenia.

Ataki skierowane były na dzielnice mieszkaniowe, szpitale, szkoły i świątynie. W pewnej miejscowości zabitych zostało około sto osób w kościele, w którym odbywała się właśnie nabożeństwo ślubu. Na skutek celnego trafienia bomba pod gruzami pewnej szkoły legło 30 dzieci wraz ze swymi nauczycielami. W innym mieście bomby uderzyły w dwa szpitale, powodując 600 rannych.

Stywna na cały świat wilita d'Este w Tivoli zniszczona została w dniu 27 maja na skutek anglo-amerykańskiego ataku lotniczego, a prócz tego legły w gruzach świątynia, konwikt narodowy i ratusz.

Most w zastońie dymnej

Zabozono w wielu miejscach świecące dymne. W ciągu ośmiu sekund most zostaje spowity w zastońie i staje się niewidoczny dla nieprzyjaciela.

Niemiecki krążownik artylerii przeciwlotniczej na kotwicy

Artylerzyści marynarki, powracający z lądu Dlyna na okręt kutrem, który utrzymuje stałe połączenie pomiędzy brzoziem a krążownikiem.

